

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

[*Ἐμπιστευτικὴ ἐπιστολὴ
πρὸς κόρην . . . ληξιπρόθεσμον*]

Φιλιάτη δεσποινίς Πελαγία,

Εἰς Πόρτο—ράφι

ΣΠΕΥΔΩ νὰ σοῦ ἀναγγεῖλω μίαν ὡραίαν εἰδησιν. Ἀνακάλυψα ἐδῶ ἓνα περίφημον μεσίτην . . . — μὴ συγκινηθῆς, παρακαλῶ — ἓνα μεσίτην συνοικεσίων. Τὸν Ἅγιον Φανούριον! Εἶνε ἀποκλειστικός προξενητής Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων. Σοῦ κάμνω ὄρκον ὅτι δὲν ἀστείζομαι. Ἄν ἀμφιβάλλης, ἐτοίμασε τῆς βαλίτσας σου καὶ ἔλα νὰ βεβαιωθῇς δι' αὐτοψίας. Ἄλλ' ὄχι. Μὴ βιασθῇς ἀκόμη. Μανθάνω ὅτι ὁ πονόφυχος αὐτὸς Ἅγιος πανδρολογεῖ εἰδικῶς μόνον τὰ κορίτσια τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ πολὺ δικαίως. Διότι, αὐτὰ τὰ διαβολεμένα τὸν ἐξετρύπωσαν πρό τινων ἐτῶν. Καὶ νὰ σοῦ πῶ, ἔκαμαν φρόνιμα. Τί τὰ θέλεις! Ἕνας τέτοιος Ἅγιος διὰ τὰς Ἀθήνας ἦτον ἀπαραίτητος. Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν, ἔπρεπε χωρὶς ἄλλο νὰ τὸν ἐφεύρουν. Ἀρκεῖ νὰ μάθης ὅτι οἱ γαμπροὶ ἐδῶ κοστίζουν ἀκριδὰ. Εὐκολώτερον εἶνε νὰ ἀγοράσῃς ἓνα βῶδι παρὰ νὰ προμηθευθῇς ἓνα σύζυγον. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἀφοῦ ἡ γυναικεία ἀδιακρίσια ἀνεκάλυψε τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον διὰ τῆς παντρεμένης, δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ ἐπινοήσῃ καὶ τὸν Ἅγιον Φανούριον διὰ τῆς ἀνύπαντρες. Καθὼς ἔξυρεις, ἡ μᾶλλον καθὼς δὲν θὰ ἔξυρῃς βέβαια, ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος ἐκτελεῖ καθήκοντα μᾶμμου χειρουργοῦ διὰ τὰς ἐγκύους, εἰς τὰς ὁποίας δίνει . . . καλὴν λευθεριά. Ἄρα, ὁ Ἅγιος Φανούριος ἦτο φυσικῶς ἀναγκαῖος, διὰ νὰ . . . φανερώσῃ εἰς τὰ κορίτσια τὸν γαμπρόν ποῦ . . . ἀργεῖ ἢ δὲν θέλει νὰ φανερωθῇ μόνος του. Μάλιστα διὰ νὰ ἔχῃ πελατεῖαν καὶ λόγον ὑπάρξεως ὁ πρῶτος, χρειάζεται νὰ ἐνεργῇ δραστηρίως ὁ δεῦτερος. Δὲν πιστεύω νὰ ἔχῃς ἀντίρρησην. Ὅπωςδὴποτε, περὶ τοὺς δύο αὐτοὺς Ἀγίους στρέφεται ἀδιακόπως ὁ γυναικεῖος ἀθηναϊκὸς ποδόγυρος. Τὰ ἐκκλησιάκια των, σέ

βεβαιῶ, ἔχουν μεταβληθῇ τοῦ ἐνὸς εἰς πρακτορεῖον γάμων καὶ τοῦ ἄλλου εἰς μαιευτήριον. Δὲν φαντάζεσαι τί κακὸ γίνεται.

Ὅλες ἢ παντρεμένες ποῦ εἶνε εἰς ἐνδιαφέρονσαν κατάστασιν, καὶ ὅλες ἢ ἀνύπαντρες ποῦ ἐνδιαφέρονται καὶ ἀνυπομονοῦν νὰ γίνουν, ὅλα

δηλαδὴ τὰ θηλυκὰ — θηλυκὰ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ θηλυκὰ ἐν διαθεσιμότητι — ἐκεῖ θὰ τρέξουν, εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς ἁγίους, ἄλλες διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, καὶ ἄλλες διὰ... νὰ σκληρωθοῦν μεσιτείας τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.

Δὲν ἤξεύρω, ἂν οἱ δύο αὐτοὶ ἐπαγγελματῖαι Ἁγιοὶ εἶνε ἀπλὰ θύματα ἢ ἐκμεταλλευταὶ τοῦ ὀνόματός των. Φοβοῦμαι ὁμῶς ὅτι συμβαίνει τὸ πρῶτον.

Ἐξεκίνησαν διὰ τὸν Ἁγ. Ἐλευθέριον

Ἐχω τὴν ἰδέαν ὅτι, ἂν ὁ Ἁγιος Φανούριος ὠνομάζετο ἑξαφνα Κρυφώνας, τὰ κορίτσια βέβαια δὲν θὰ ἐπήγαιναν νὰ τὸν ξετρυπώσουν. Καὶ ὁ Ἁγιος Ἐλευθέριος, ἂν ἐλέγετο λ. χ. Ἁγιος Τάραχος, θὰ ἐκάθητο ἡσυχος καὶ ἀναπαυμένος εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ἐορτολογίου καὶ δὲν θὰ ἐτραβοῦσε τῶν παθῶν του τὸν τάραχον, ὁ ταλαίπωρος.

Τὰ ἴδια βάσανα τραβοῦν καὶ ἄλλοι δυστυχισμένοι Ἁγιοὶ καὶ Ὅσιο-μάρτυρες, ποῦ τὰ βαπτιστικὰ των ὀνόματα ἔτυχε νὰ ἔχουν ῥηματικὴν — ὥς θὰ ἔλεγε καὶ ὁ σοφολογιώτατος κ. Μιστριώτης — σημασίαν! Ἡ δεῖνα λ. χ. κυρία, ἣ ὁποία μελετᾷ καλὸ διὰ τὸν ἑαυτὸν της καὶ κακὸ διὰ τῆς φιλενάδες της, θὰ τρέξη εἰς τὸν Ἁγιον... Μελέτιον διὰ νὰ τῆς πραγματοποιήσῃ τὰ μελετώμενα. Μερικὲς μητέρες, ἀντὶ νὰ πολυσκοτίζωνται ἢ ἴδιες, προτιμοῦν ν' ἀφιερῶνουν τὰ παιδιὰ τους τὰ προκομμένα εἰς τὸν Ἁγιον Προκόπιον διὰ νὰ τοὺς τὰ στρατέψῃ καὶ τὰ προκόψῃ! Ἄλλες πάλιν, ἀντὶ νὰ δώσουν εἰς τὰ μικρά των ἄρρωστα βρεισινόλαδο καὶ κινίνο, εὐρίσκουν προχειρότερο νὰ τὰ πηγαίνουν εἰς τὸν Αἰ-Γιάννη διὰ... νὰ τοὺς τὰ γιάνη, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀμφιβάλλω ἂν θὰ τὸ ἀπεφάσιζεν ὁ καλὸς μου φίλος κ.

Παρακαλεῖ τὸν Ἁγιον Φανούριον νὰ τῆς φανερώσῃ τὸν γαμπρὸν ποῦ δὲν θέλει νὰ φανερωθῇ μόνος του...

Ἄννινος... οὕτε ὡς λογοπαίγνιον! Ἄμ' ὁ ἅγιος **Συμεών**; Αὐτός εἶνε θῦμα τοῦ μισοῦ τοῦ ὀνόματος. Τὸν ἐμπλεξε σὰν ἀγκίστρι εἰς τῆς γυναικεῖες φασσαρίες. Εἶνε ἀγγαρευμένος με καθήκοντα πλανοδίου κηλιδοκαθαριστοῦ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, διότι πολλές κομφεύομενες τοῦ ἀναθέτου τὴν ἐξάλειψιν τῶν πανάδων, τῶν λεκέδων καὶ τῶν κακῶν **σημείων** τῆς ἐπιδερμίδος των, ἀντὶ νὰ καταφύγουν κἂν ἢ εὐλογημένες εἰς τὸ «Ἱατρεῖον Καλλονῆς» τοῦ φίλου ἱατροῦ κ. Ρόκκου, εἰδικοῦ ἐπισκευαστοῦ γυναικείων προσώπων, σοῦ τὸ ὀρκίζομαι.

Ἄλλὰ ποῖός τοὺς πταίει; Ποῖός τοὺς εἶπε νὰ ἔλθουν με τέτοια διφορούμενα ὀνόματα εἰς τὸν ἀστεῖον καὶ παράξενον αὐτὸν κόσμον; Ἄς τὰ τραθοῦν τώρα!

Ἀπὸ ὅλους ὁμως ὁ ἅγιος Φανούριος ἔχει τοὺς περισσότερους μπελλάδες. Ὅλα τὰ κορίτσια ποῦ ἔγιναν ὄριμα διὰ γάμον, καὶ μάλιστα ὅσα... ἐπαράγιναν, εἰς αὐτὸν θὰ τρέξουν, διὰ νὰ τοὺς φανερώσῃ τὸ θαῦμα τοῦ καὶ τὸν γαμπρὸν τῆς κάθε μιᾶς. Καὶ ὁ καλόκαρδος ἅγιος τὰ ἐξοικονομεῖ ὅλα. Ὁ σχετικὸς τοῦλάχιστον παπᾶς τοῦ Ἁγίου τὸ βεβαιώνει μεθ' ὀρκου. Καμμιά ἀνύπαντρη δὲν φεύγει παραπονεμένη. Ἄλλες βλέπουν τὸ γαμπρὸ στὸν ὕπνο τους καὶ ἄλλες στὸ ξύπνο τους. Κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ κατὰ τὰ νεῦρα. Τὸ ἐκκλησάκι τοῦ, ἔξω εἰς τὸ Βατραχονῆσι, πίσω εἰς τὸ Στάδιον, εἶνε πλημμυρισμένον ἀπὸ πελατεῖαν πρωτῆ-βράδου. Καί, σημειώσε, χωρὶς πολλὰ μεσιτικὰ ἔξοδα. Μὲ νὰ τῆς δώσῃ καλὴ λευθεριά... ἔνα-δυὸ κεριά πεντάρινα, λίγο λι-

Εἰς τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον διὰ

θάνι, κανένα πρόσφορο, μερικὰ σταυροκοπήματα καὶ κᾶμποσες μετάνοιες, τελειώνεις τὴ δουλειά σου ἀξιόλογα. Ἄ! ἐλησμόνησα. Ὁ ἅγιος Φανούριος τρέφει ἰδιαίτεραν ἀδυναμίαν εἰς τῆς λαδόπηττες, ὅταν μάλιστα εἶνε καλοφτειαχμένες. Ὁ παπᾶς τὸ βεβαιώνει καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ἀγιωσύνην τοῦ. Περισσότερον νὰ σοῦ πῶ ὅτι φορτία δλόκληρα ἀπὸ λαδόπηττες προσκομίζονται, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπέτειον τοῦ πανηγυρισμοῦ τοῦ. Λέγουν δὲ ὅτι τῆς πλέον νόστιμες πῆττες τοῦ τῆς φτειάχνουν τὰ μεγάλα δπωσοῦν κορίτσια, ποῦ ἔχουν κάποιαν εἰδικότητα καὶ πείραν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χυλοῦ. Ἄλλ' ἀδιάφορον. Κάθε ποιότης γίνεται εὐπρόσδεκτος. Καὶ τοῦ κουβαλοῦν ἀδιακόπως. Ἐννοεῖς, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τῆς φάγῃ ὅλες ἡ ἀγιότης τοῦ. Καὶ δι' αὐτὸ ἀναλαμβάνει ὁ παπᾶς, ὁ καὺμένος, τὸν κόπον καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τῆς καταδροχθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἁγίου.

Καὶ πάλιν σοῦ συνιστῶ νὰ μὴ βιασθῇς καὶ τὸ ξεκινήσης. Ἐχε ὀλίγην ὑπομονήν. Μανθάνω ὅτι ὁ Ἅγιος Φανούριος πρόκειται νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν των καὶ πέραν τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ

παπᾶς τοῦλάχιστον, τὸν ὁποῖον ἐφρόντισα νὰ ἐρωτήσω, δὲν μοῦ ἀπέκρυψε τὸ μυστικόν. Ἐὰν μάλιστα ἀληθεύῃ, ὅπως ἰσχυρίζονται πολλὲς θεοσεβούμενες νοικοκυρές, ὅτι ὁ Ἅγιος Φανούριος, ὅχι μόνον εἰς τὸ φανέρωμα τῶν γαμπρῶν ἔχει εἰδικότητα, ἀλλ' ἠμπορεῖ νὰ φανερώνῃ καὶ ὅσα κλέπτονται ἢ χάνονται ἀπὸ τὸ νοικοκυριό των — τότε βέβαια θὰ κάμῃ χρυσὲς δουλειές. Δὲν τὸ πολυπιστεύω ὅμως νὰ ἐπεμβαίνῃ καὶ εἰς ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ νὰ εὐχαριστῇ κ' ἐκεῖνες ποῦ... τὰ ἔχουν χαμένα!...

Ἐλπίζω τέλος πάντων νὰ διαβάσωμεν μεθαύριον εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἐξῆς ἑξαφνα βεκλάμαν :

« Ἐνδιαφέρουσα γνωστοποίησις »

Γίνεται γνωστὸν εἰς τὸ νοῆμον κοινόν, ὅτι ὁ παρὰ τὸ Βατραχονῆσι ἐγκαθιδρυμένος Ἅγιος Φανούριος ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύῃ γαμβροὺς καὶ εἰς τὰ κορίτσια τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς . . . τὸν πατῆρ τῆς Ἑνορίας ».

Ἐν Ἀθήναις, 27 Αὐγούστου 1910

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

* Ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἀπόστασις « ἀπὸ τὸ σιόμα μας καὶ 'ς τοῦ θεοῦ τ' αὐτί » ; Καὶ ὅμως πόσον εὐκόλα στέλλομεν τὰς εὐχὰς μας νὰ τὴν διαρτίουν !

* Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος διακρίνεται ὅχι τόσον εἰς ὅσα λέγει, ἀλλὰ δι' ὅσα . . . παρασιωπᾷ.

* Ὁ περιορισμὸς ὑποτρέφει τὸν ἔρωτα. Ἡ πλήρης ἐλευθερία τὸν φονεῖ.

* Κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην ἐνὸς ἰδανικοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τῆς πραγματικότητος.